

**Απεργία στις 14/11 ενάντια στην
απεργοσπαστική δράση της ΓΣΕΕ
Συνδικάτα και αγώνες στα χέρια των
εργαζομένων!**

Η Ολομέλεια της Διοίκησης της ΓΣΕΕ συνεδρίασε την Πέμπτη 1/11 για να προκηρύξει την επετειακή χριστουγεννιάτικη απεργία για τον προϋπολογισμό. Μάλιστα καλεί «τις οργανώσεις που απαρτίζουν την ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ, να ενώσουν τις δυνάμεις τους», εννοώντας φυσικά τον ΣΕΒ και σειρά εργοδοτικών οργανώσεων σε ένα πλαίσιο καθαρά εντός του λεγόμενου «μνημονιακού κεκτημένου».

Η απόφαση αυτή είναι **ανοιχτά απεργοσπαστική** καθώς Εργατικά Κέντρα (ανάμεσά τους και το ΕΚΑ), η ΑΔΕΔΥ, Ομοσπονδίες και Σωματεία σε Δημόσιο και Ιδιωτικό Τομέα έχουν προκηρύξει απεργία για τις 14 Νοέμβρη!

Πρόκειται για πολιτική πρωτοβουλία του υποταγμένου και αστικοποιημένου συνδικαλισμού με στόχο να διασφαλιστεί, ότι οι κινήσεις τόσο της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ όσο και της δεξιάς και ακροδεξιάς αντιπολίτευσης, θα έχουν «πολιτικά ασφαλισμένη την πλάτη τους» και χωρίς εργατική πίεση, σε μια κρίσιμη πολιτική περίοδο.

Η εξέλιξη αυτή δεν αποτελεί βέβαια κεραυνό εν αιθρία. Μεθοδεύτηκε και «από τα πάνω» και «από τα κάτω» από τις δυνάμεις **ΔΑΚΕ, ΠΑΣΚΕ** και **ΕΑΚ** (παράταξης του ΣΥΡΙΖΑ και εργοδοτικών συνδικαλιστών, όπως ο Θάνος Βασιλόπουλος κ.α.). Η απεργοσπαστική απόφαση από μεριάς αυτών των δυνάμεων στη ΓΣΕΕ, έρχεται σε συνέχεια αποφάσεων σε ΑΔΕΔΥ και ΕΚΑ που ακύρωσαν τις απεργιακές αποφάσεις για τις 8 Νοέμβρη (καταψήφισαν φυσικά και τη στήριξη της διακλαδικής απεργίας στις 1/11), βάζοντας απεργία για τις 14/11! **Δεν την εννοούσαν ποτέ αυτή την απεργία**, απλά αναζητούσαν μια «γέφυρα» για να καταλήξουν όλα, όπως κάθε χρόνο, σε μια εθιμοτυπική, χωρίς αιτήματα και χωρίς προοπτική κλιμάκωσης απεργία της ΓΣΕΕ μαζί με τους «κοινωνικούς εταίρους» της. **Επιπλέον αποδεικνύει ότι η «κοινωνική συμμαχία» ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ με ΣΕΒ, ΕΕ και κυβέρνηση αποτελεί μόνιμη στρατηγική «συσπείρωση» και όχι απλή παρένθεση.** Πλήρως ενσωματωμένη στα

καπιταλιστικά συμφέροντα με σκοπό να κατασυκοφαντήσει και να χειραγωγήσει τους λαϊκούς αγώνες. Να υποταχτεί η εργατική τάξη στο «σφάξε με αγά μου να αγιάσω» για να έρθουν οι επενδύσεις και η «ανάπτυξη» της κερδοφορίας του κεφαλαίου.

Το ΠΑΜΕ έχει τεράστια πολιτική ευθύνη για αυτή την εξέλιξη παράδοσης της πολιτικής πρωτοβουλίας κινήσεων για άλλη μια φορά στον κυβερνητικό και εργοδοτικό συνδικαλισμό. Αρχικά είχαν προκηρύξει απεργία την 8η Νοέμβρη ως αντιπερισπασμό -όπως αποδεικνύεται- στη διακλαδική απεργία από τα κάτω της 1ης Νοέμβρη που προωθούσαν πρωτοβάθμια σωματεία, αντί να συμβάλει σε αυτήν. Όμως η απεργία αυτή ακυρώθηκε, καθώς το ΠΑΜΕ έτρεξε πίσω από την απεργία στις 14 Νοέμβρη που είχε αποφασίσει η ΑΔΕΔΥ! Τώρα καθίσταται όμηρος δυνάμεων με τις οποίες από κοινού είχε συμφωνήσει την ακύρωση της απεργίας στις 8 Νοέμβρη.

Το ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση θα συμβάλει ώστε οι ταξικές δυνάμεις **να καταγγείλουν την απεργοσπαστική δράση της ΓΣΕΕ και να δοθεί η μάχη της απεργίας στις 14 Νοέμβρη** που έχει αποφασιστεί. Τυχόν ακύρωση της αποφασισμένης απεργίας για χάριν της 28 Νοέμβρη, θα αποτελούσε απόλυτη συνθηκολόγηση με τον εργοδοτικό συνδικαλισμό. Οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ οφείλουν να σταθούν με ταξική ευθύνη.

Η διακλαδική απεργία της 1ης Νοέμβρη και η μαχητική μαζική απεργιακή διαδήλωση, έδειξε πως υπάρχει και άλλος δρόμος. Αποτέλεσε ένα σημαντικό βήμα που απέδειξε ότι “μπορούμε και χωρίς τους εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ”. Ότι η απεργία μπορεί να βρει το πραγματικό της νόημα όταν περνάει στα χέρια των εργαζόμενων. Όταν προετοιμάζεται με λογική κλιμάκωσης και δίνεται με όρους πραγματικής μάχης για κατακτήσεις σε βάρος των εργοδοτών και του μνημονιακού πλαισίου κυβέρνησης και ΕΕ. Οι εθιμοτυπικές απεργίες, σε σχεδόν προκαθορισμένη ημερομηνία, χωρίς προετοιμασία, ούτε συνέχεια, όπως και η μίζερη επιδίωξη απλά «να βγαίνουν πολιτικά συμπεράσματα», αποτελούν πλήγματα στη μαχητική απεργιακή δράση και απαξιώνουν επικίνδυνα τα συνδικάτα και τους εργατικούς αγώνες.